

ind til Kjøbenhavn, derimod kunde det være tvivlsomt for Kjøbenhavns Vedkommende, idet han ansaa Overenskomsten for ufordelagtig for denne By. Hvis det var Tilfældet, var det jo i Virkeligheden Grundejerne i Kjøbenhavn, der skulde stemme over, om de vilde gaa ind derpaa, og ikke Brøndshøj. Jeg mener derfor ikke, at man skal opsætte Lovordningen her for at afvente Udtalelser i den Henseende, hvis Udfald man kender, medens de, som eventuelt kunde have noget at indvende derimod, ikke faa nogen Lejlighed til at tilkendegive deres Mening, nemlig Kjøbenhavns Beboere.

Jeg skal hermed paa ny anbefale Lovforslaget. Jeg tror ikke, jeg har forbigaaet noget af de Punkter, som de tre ærede Medlemmer have fremført, og jeg skal indskrænke mig hertil, for saa vidt der ikke maatte fremkomme yderligere Udtalelser, som kunde give mig Anledning til Bemærkninger.

**J. C. Sørensen:** Det har interesseret mig meget at høre den ærede Ministers Udtalelser, særlig de Oplysninger, han meddelte fra Amsraadet. Jeg beklager kun, at man ikke har haft Lejlighed til at se dem, før Lovforslaget kom til Behandling, idet de ikke findes anførte i Bilagene. Imidlertid, hvis jeg opfattede den ærede Minister ret, forudsætte jo Amsraadets Udtalelser netop hvad jeg har fremsat, Indlemmelsen af alle de tre Distrikter, hvorom der her er Tale. Dersom man altsaa udsondrer Brøndshøj Kommune alene, er det vel rimeligt, at de Tal ville blive i høj Grad forrykkede, der ere Resultatet af de fremkomne Oplysninger. Jeg opfatter altsaa den ærede Ministers Udtalelser her som en Slags Tilslutning til mine Bemærkninger. Thi hele Sagen maa nødvendigvis blive Genstand for en samlet Overvejelse, dersom man ikke skal komme til at gøre Uret her. Derfor haaber jeg, at de Overvejelser, denne Sag vil blive Genstand for ved en eventuel Udvalgsbehandling senere, maa føre til, at en saadan nøje Undersøgelse kommer i Stand, og at der maa fremkomme Udtalelser fra Amsraadet, som kunne bidrage til at gøre disse Undersøgelser saa nøjagtige som muligt, for at man ikke skal komme til at gøre nogen Uret. Om man saa skulde komme til at vente en kort Tid endnu, inden denne Indlemmelse kan finde Sted, er den Ulykke dog vel ikke saa stor i Sammenligning med den Skade, man kunde komme til at gøre Amtet, dersom man

skærer dette Stykke bort uden at overveje, hvorledes Stillingen derefter vil blive i den anden Del.

**Koch:** Med Hensyn til Forholdet til Amtet skal jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, der nu faldd fra det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (J. C. Sørensen).

Hvad angaar Beboerne i Brøndshøj, da vil jeg ikke gerne have, at de skulde betragtes paa anden Maade eller som ringere Væsener end Beboerne i Distrikter ude paa Landet, som indlemmes i Købstæder. Jeg finder, at det er naturligt, at de spørges, lige saa vel som man spørger Beboerne i det øvrige Land, inden man foretager en saadan Disposition over deres Ejendomme, som sket er. Jeg tvivler ikke om, at Resultatet for Brøndshøjs Vedkommende vil blive gunstigt for Afslutningen af Overenskomsten, men hvis det bliver staaende som Regel for Landdistrikterne her omkring Kjøbenhavn, at her kunde de paagældende Kommunalbestyrelser frit raade over den Slags Spørgsmaal, naar der blot er Enighed om Pengevilkaarene, behøver man ikke at spørge de paagældende Grundejere, da synes jeg, at det er et farligt Præcedens at skabe i denne Lov. I øvrigt vil det efter min Mening ikke hæmme Lovens Fremkomst, thi Sagen kan jo ordnes saaledes, at Indlemmelsen kan finde Sted, naar det godtgøres, at de to Kommunalbestyrelser ere enige, og at over Halvdelen af de Grundejere der ude, der eje mere end Halvdelen af Arealet samstemme deri. Saa er Sagen i Orden, og en saadan Forhøring af Grundejerne maa jo dog ske alligevel, thi naar Erstatningen opgøres, maa hver enkelt Grundejer have en Opgørelse, som han godkender, hvorefter Erstatningsbeløbet udredes. Der skal altsaa foretages en Afregning med hver eneste Grundejer paa det Areal, der skal indlemmes, og han maa altsaa alligevel høres. Det er naturligvis en meget vidtløftig Sag, men det kan ikke være anderledes, naar man paa en Gang vil spise det halve af et Sogn. Enhver Grundejer derude maa spørges og have en Godtgørelse med Hensyn til, at saa mange Afgifter er der nu paa Ejendommen, og saa mange vil der komme, ergo, saa meget er Erstatningen. Det maa ske, og ved samme Lejlighed kunde man da spørge Ejeren. Man kan spørge ham, om han er enig heri, og man kan gøre det uden at tale om Erstatning og udsætte Opgørelsen til senere. Det forekommer mig at være en noget hensynsløs Maade at gaa frem paa,